

Moțiune de cenzură

Opriti genocidul social!

*„Azi, cand fraza lustruită nu ne poate înșela,
Astăzi alții sunt de vină, domnii mei, nu este-asa?”*

Mihai Eminescu

**Doamnelor și domnilor miniștri,
Domnule Prim-Ministru,
Stimați colegi,**

Incoerența și incapacitatea guvernelor conduse de Emil Boc au mai generat și alte moțiuni simple sau de cenzură, care, periodic, au fost supuse atenției publice și dezbaterii parlamentare. Anul trecut, o moțiune de cenzură a primit, în premieră în istoria recentă a României, suficiente voturi pentru a trece și pentru a demite Guvernul Boc.

De data aceasta, însă, Guvernul Boc 3 face ca situația din România să ia o turnură nouă, deosebit de periculoasă. De la aspectele administrării crizei economice și sociale, problema României devine una de agresiune asupra drepturilor și libertăților cetățenești. Agresiunea împotriva democrației este dublată de aruncarea sub limita sărăciei a milioane de cetățeni români, a căror disperare este direct proporțională cu disprețul guvernanților.

Această moțiune de cenzură are ca scop blocarea genocidului social pe care tăierea pensiilor și a salariilor îl va produce. Cei care vor vota această moțiune de cenzură votează împotriva condamnării la sărăcie și la faliment a milioane de români. Cei care nu vor vota această moțiune trebuie să își asume, fiecare în parte, responsabilitatea pentru dezastrul pe care îl vor produce în România.

Nu este o moțiune ideologică și nici derivată dintr-o strategie politică a unui partid. Este o moțiune prin care parlamentarii din opoziție, din toate partidele, se opun unor măsuri absurde, aberante și inutile. Moțiunea de cenzură se întemeiază pe argumente solide, ce îndreptățesc cu putere respingerea prin vot a Proiectului de Lege *privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor*. Acest proiect sintetizează multe dintre atributele guvernărilor conduse de Emil Boc: lipsa unui program coerent și eficient anticriză, populismul, demagogia și minciuna, lipsa performanței economice în măsură să scoată România la liman, ignorarea partenerilor sociali, a Parlamentului, a partidelor politice, dar mai ales scăderea nivelului de trai și pierderea locurilor de muncă.

Este de necontestat faptul că România este într-o situație gravă. De la începutul crizei și până în prezent, zilnic circa 800 de români și-au pierdut locul de muncă. Avem un restanțier la fiecare cinci clienți care au luat credite bancare. În ultimul an, în fiecare zi, 250 de români nu și-au mai putut achita rata la bancă. Peste 300.000 de firme sunt afectate grav de criza economică (în fiecare zi, peste 1800 de firme au fost afectate de criza). Însă toate acestea nu justifică restrângerea unor drepturi și libertăți. **Dificultățile financiare nu justifică dictatura.** Respingem abordarea actualei puteri care spune că nu a avut alte soluții.

România nu trebuie să aleagă între ieșirea din criza economică și dictatură. România poate ieși din criza economică doar păstrând democrația.

Niciun guvern din Europa nu a îndrăznit să ceară limitarea drepturilor cetățenești pentru asanarea finanțelor publice. Doar în România lui Traian Băsescu, Emil Boc și Elena Udrea tupeul este împins până acolo încât să fie cerută limitarea drepturilor fundamentale ale cetățenilor pentru diminuări substanțiale de salarii și pensii. Guvernul Emil Boc este la a doua ispravă de acest fel, după ce în septembrie 2009 și-a angajat răspunderea pe proiectul de lege ce a interzis cumulul între salarii și pensii și urmau să fie făcute o serie de alte reduceri în sectorul bugetar.

Când vor fi invocate pentru prima oară „siguranța națională și ordinea publică” pentru a pune capăt unor manifestații, unor mitinguri sau unor voci din presă care nu convin Puterii? Traian Băsescu spune că pensionarii care protestau în fața Palatului Cotroceni „au fost infiltrați cu grupuri de incitatori la violență”. Și că liderii sindicali sunt responsabili de corupție, trebuind să renunțe la a mai fi „instigatori la proteste”. Acesta este nu limbajul, ci modul de gândire al unui președinte care, întocmai ca și Nicolae Ceaușescu, vede peste tot infiltrați, agitatori, agenturi, dușmani ai poporului...

La o întrebare ce viza explicația măsurilor luate de Guvern pentru restrângerea brutală, prin prezentul proiect de lege, a atâtor drepturi cetățenești fundamentale, Emil Boc a răspuns că „**ordinea publică și siguranța națională ne permit să facem acest lucru**“. Lucrurile sunt deja mult prea grave pentru a mai fi tratate într-un registru de simplă dispută politică.

Drepturile și libertățile cetățenești reprezintă inima oricărui sistem democratic, constituind valoarea supremă a oricărui stat din comunitatea democratică a lumii. Dacă și acestea sunt suspendate, sub diferite pretexte, înseamnă că întreg organismul social devine inert, statul de drept se prăbușește, iar societatea intră pe o altă orbită a istoriei.

Folosirea siguranței naționale ca pretext de impunere, prin dictat, a unor măsuri anti-populare este un pas politic de o gravitate extremă pentru viitorul democratic al societății românești. Iar Traian Băsescu face acest pas, declarând partidului său că „nu mai are ce pierde!”. Poate că așa o fi, în ceea ce-l privește, dar acest popor are, totuși, ce pierde, dacă va mai tolera acest mod în care este guvernat.

Cetățenii de azi nu trăiesc bine, sunt speriați de aroganța guvernului și de lipsa de realism a acestuia, sunt amenințați cu șomajul și suferă din cauza aceasta, și-au pierdut orice încredere în guvernanți și în capacitatea acestora de a limita efectele crizei economice. Considerăm că este de datoria noastră să arătăm gravele erori ale acestui proiect de lege, precum și consecințele economice și sociale la fel de grave pe care le-ar avea aplicarea respectivelor măsuri.

Măsurile propuse de Guvernul Boc sunt antisociale și neeconomice.

Sunt antisociale fiindcă diminuează drepturile salariale, de pensii și asigurări sociale și vor conduce la scăderea drastică a puterii de cumpărare a salariaților bugetari, a pensionarilor, a șomerilor și a beneficiarilor de drepturi sociale. Cei mai afectați sunt cei cu venituri mici și foarte mici. Reducerea veniturilor pentru aproape 15 milioane de români va conduce la diminuarea consumului și producției interne de bunuri și servicii. Se vor pierde în continuare locuri de muncă, fapt care va genera descreștere economică și reducerea în continuare a veniturilor bugetare.

Reducerea substanțială a veniturilor cetățenilor nu este numai efectul inevitabil al crizei economice ci, mai ales, al incapacității de a sprijini și relansa economia românească, astfel încât să crească veniturile încasate la buget. Guvernul Boc 3 a decis să reducă salariile și pensiile, dar fără să se atingă de alte capitole ale cheltuielilor publice. Și, atunci, întrebarea care se pune este **ce garanții oferă acest Guvern incompetent, fără performanță în colectarea veniturilor, că aceste venituri reduse vor fi încasate de români în 2011....? Niciuna.** Tragedia va fi cu atât mai mare cu cât vorbim de un procent semnificativ de cetățeni care se vor afla brusc în situația de a nu-și mai putea achita creditele și cheltuielile curente. Vorbim de peste 15 milioane de oameni care sunt afectați de măsurile preconizate în acest proiect de lege.

Iată cum vor scădea veniturile principalelor categorii profesionale sau sociale de la caz la caz.

- Polițist 2000 lei – 25% = 1500 lei;
- Cercetător principal 2000 lei – 25% = 1500 lei;
- Medic primar 1600 lei – 25% = 1125 lei;
- Profesor 1400 lei – 25% = 1050 lei;
- Pensionar 678 lei – 15% = 576 lei;
- Șomer 450 lei – 15% = 382 lei.

Aceste măsuri sunt inutile, ineficiente și insuficiente.

Prin efectul de domino social vor accentua criza și nu o vor stopa.

Astfel:

- România are o economie în care ponderea salariilor în venitul total este mai mare decât ponderea profiturilor în venitul total;
- În consecință reducerea salariilor va duce la scăderea consumului;
- Ponderea în consum a familiilor cu cel puțin un angajat bugetar este de cca. 30%, iar ponderea consumului în PIB de cca.60%;
- Rezultă astfel o scădere a consumului familial cu 15% ceea ce are un efect de scădere cu 4,5% în consumul total analizat, care se reflectă într-o contracție a PIB pe ultimele 7 luni ale anului de 1,58%;
- La aceste scăderi se adaugă și impactul scăderii cu 15% a pensiilor. Pensionarii nu au de obicei economii care să joace rol de tampon. Prin urmare la o scădere cu 15% a pensiilor se va înregistra o scădere cu 15% a consumului acestora.

Este frecventă situația familiilor cu 2 pensionari, deci 15% va fi reducerea consumului pe familie, neexistând nici un alt factor compensator. Cumulat, efectul scăderii salariilor și pensiilor asupra scăderii cererii agregate va conduce la reducerea PIB între 1,5% și 3% până la sfârșitul anului 2010. Astfel recesiunea nu va putea fi evitată în 2010 și ea se va situa de la 3% până în 5,5% (având ca reper evoluția PIB pe trim.I și în absența măsurilor reale de reducere a cheltuielilor). Aceasta se va repercuta și asupra veniturilor bugetare.

Având în vedere datele execuției bugetare în anul 2009 și cunoscând faptul că efectul direct al scăderii salariilor cu 25% asupra veniturilor bugetare la o pondere a salariilor de 38% a salariilor bugetare în total salarii din economie, putem spune că Guvernul a subestimat impactul negativ asupra veniturilor bugetare, practic necalculând dinamica scăderii economiei.

Veniturile din impozitul pe salarii și din CAS scad direct proporțional cu scăderea salariilor (25%) , iar încasările din TVA scad proporțional cu scăderea consumului (15% în scenariul median).

Impactul bugetar al reducerii salariilor cu 25%

		Cheltuieli	Venituri			Economie totală
		Cheltuieli personal	Din impozitul pe venit și salarii	Din CAS	Din TVA	Cheltuieli – venituri
% PIB aferent bugetarilor		9,50%	1,44%	3,69%	2,66%	
25%	anualizat	- 2,38%	-0,36%	-0,92%	0,39%	-0,71%
25%	7/12	- 1,39%	-0,21%	-0,53%	0,23%	-0,42%

Notă: calculele sunt făcute pe datele execuției bugetare din 2009. Pe primul trimestru 2010 cheltuielile de personal au fost doar 2,2% din PIB, deci mai mici extrapolate pentru tot anul, ceea ce implică și economii bugetare mai mici.

În ceea ce privește nivelul de trai, în prezent, din familiile în care cel puțin un membru lucrează la stat, cca.75% își pot satisface nevoile de consum curent cu veniturile din salarii. O scădere a salariilor cu 25% duce la scăderea drastică a acestei ponderi de la 75% la 30%. Dacă scăderea este de doar 15% per familie (doar unul dintre soți lucrează la stat și îi scade cu 25% salariul, celălalt rămâne cu salariul constant de la privat), procentul ar fi cam 40%. **Rezultă că între 60 și 70% din familiile în care un membru cel puțin lucrează la stat vor intra în situația în care nu își vor putea acoperi nevoile de consum curent, față de 25% în prezent.**

În acest condiții, este evident că decizia de scădere a salariilor, pensiilor și altor drepturi bănești nu este adecvată, iar măsurile alternative propuse de președintele Traian Băsescu – fie reducerea salariilor bugetarilor cu 25%, a pensiilor din sistemul public cu 15% și altor drepturi și indemnizații, fie creșterea taxelor și impozitelor – nu pot asigura relansarea economiei românești.

Neacoperirea nevoilor de consum direct va avea un efect de domino în plan economic și social. Cheltuielile bugetare au o componentă inerțială, nu pot fi reduse brusc, în special cele de personal. Nu trebuie să oprim brutal consumul și să scădem brutal cheltuielile când economia încetinește oricum:

- În primul rând cu plata facturilor la utilități;
- Nu pot fi reduse salariile și pensiile și în paralel majorate prețurile la utilități;
- Operatorii de distribuție gaze naturale solicită majorarea cu 15-18% a tarifului de distribuție gaze, atenționând asupra creanțelor de ordinul a zeci de mil.€ pentru fiecare producător de energie termică din marile orașe;
- De asemenea, Societatea Națională de Transport Gaze Naturale solicită o majorare cu 10% a tarifului de transport gaze naturale.

- OMW Petrom solicită o majorare a prețului gazelor naturale din producția internă, după ce în primul trimestru gazele naturale din producția internă a înregistrează o creștere cu 10%. De asemenea solicită și accelerarea lucrărilor de interconectare a Sistemului Național de Transport cu cel al Ungariei și Bulgariei pentru a exporta gaze naturale din România, fapt ce va genera o creștere bruscă a prețului la consumatorul final;
- De asemenea furnizorii de energie electrică solicită Guvernului plata restanței de 320 mil. € pentru energie electrică furnizată la SNCFR, precum și restanța de cca. 20 mil. € pentru energie electrică furnizată în anul 2009 pentru activitatea de irigații;
- Peste toate acestea, anularea subvenției pentru încălzire va genera o creștere a prețului la factura pentru apă caldă și căldură pentru iarna viitoare cu 200-300%;
- Producătorii de energie termică nu au Programul de iarnă aprobat de Guvern. Nu au subvenție. Statul are restanțe la acești producători încă din vara anului 2008, fapt ce le-a generat pierderi de mii de miliarde lunar, înglodându-i în datorii de la 1500 mld. lei vechi, până la 7000 mld lei vechi;
- În aceste condiții putem spune că la iarnă va crește numărul restanțierilor la plata facturilor la încălzire, precum și numărul deconectărilor la sistemul centralizat de alimentare cu apă caldă și căldură, aplicându-se astfel ultima lovitură, respectiv lovitura de grație, cu care vom compromite definitiv orice șansă pentru Sistemul centralizat de alimentare cu apă și căldură, cu atât mai mult promovarea tehnologiei de cogenerare de înaltă eficiență.
- Producătorii agricoli nu pot încheia contractele de alimentare cu energie electrică pentru irigații pentru că statul nu a plătit restanța pentru anul 2009, chiar dacă în acest an nu se mai asigură nici un leu în acest sens;
- Implicațiile se vor regăsi asupra producției agricole, cu atât mai mult dacă se confirmă prognoza unei veri toride și secetoase.

În condițiile în care bugetarii sunt blocați în credite bancare de 4,8 mld.€ (aproximativ 20 mild.lei), iar solvabilitatea băncilor a scăzut de la 14,7% la 10%, este greu de crezut că bugetarii și pensionarii vor mai putea lua credite pentru a-și plăti facturile ca în anii anteriori.

Odată cu tăierea salariilor și pensiilor, ajutorului de șomaj, vânzarea alimentelor va scădea în acest an cu cel puțin 10% - 15% față de anul trecut.

Cine stabilește care este „soluția corectă”?

Prima eroare politică a prezentului proiect de lege constă în afirmația autorilor lui că aceasta ar fi „soluția corectă”. Această soluție – dictată, în direct și la oră de vârf, în seara zilei de 6 mai a.c. – a luat prin surprindere nu numai delegația FMI, BM și Comisiei Europene, ci chiar și pe miniștrii Guvernului României! Timp de aproape o lună de zile, toată strădania guvernanților a fost să demonstreze că acesta este răul cel mai mic dintre două posibile (ori tăierea salariilor și pensiilor, ori majorarea TVA și a impozitului pe venit și profit). Nimic mai fals!

În realitate, între cele două variante se întinde o plajă largă de alte soluții. Acestea au fost prezentate în mod repetat în public, în ultima perioadă.

Există soluții formulate de sindicate; există soluții ale specialiștilor din diverse domenii, ale cercetătorilor și institutelor cu profil economico-social; **există soluții prezentate de partidele politice de opoziție;** partidele din opoziție – PSD, PNL, PC, au elaborat propriile lor pachete cu soluții alternative, menite nu numai să reducă deficitul bugetar, ci și să relanseze creșterea economică, să mărească veniturile la buget. Dar nimeni de la putere n-a vrut să vadă și n-a vrut să audă altceva decât „soluția corectă” dictată de la Cotroceni.

Aici nu discutăm despre antinomia dintre cota unică și impozitarea progresivă. În prezent, apărătorii cotei unice știu că ea nici măcar nu mai există după măsurile guvernului Boc. Aici discutăm despre existența unui plan coerent, bazat pe solidaritate și nu pe austeritate, de ieșire din criză. Este nevoie de altceva decât doar soluția „tăierilor” și a retragerii statului din fața responsabilității sale față de bunăstarea pensionarilor, a salariaților, a celor ce muncesc. Există în prezent alternative la soluția „fiecare pe cont propriu” pe care o propune actuala putere. Există alternative complexe care pun pe primul plan salvarea locurilor de muncă, salvarea clasei de mijloc, salvarea bugetelor publice, salvarea politicilor sociale.

Acest guvern trebuie să plece, în primul rând **pentru a lăsa loc liber construirii unui mix de soluții, indiferent de paternitatea lor,** dar selectate după un singur criteriu: al convergenței spre sacrificii sociale cât mai mici și spre reluarea creșterii economice. În perioada creșterii economice, profitul din economie a fost privatizat, iar acum, în recesiune, pierderile din economie încep să fie naționalizate pe pielea celor săraci. Faimoasa „solidaritate” atât de mult invocată nu înseamnă deloc privatizarea câștigurilor și naționalizarea pierderilor! **Împărtășim pe deplin punctul de vedere al sindicatelor privind nevoia de repartizare echilibrată și echitabilă a costurilor crizei.**

S-a tot spus că „mediul privat a suportat deja costurile crizei, acum este rândul sectorului bugetar”. Manipularea este vădită. Suportarea de către mediul privat a șocurilor crizei de anul trecut a însemnat, în esență, trimiterea salariaților în șomaj, restrângerea activității firmelor, diminuarea câștigurilor de natură salarială a angajaților rămași. **Deci și în mediul privat tot oamenii în carne și oase au avut de suferit.** Aplicarea măsurilor propuse acum se va propaga și asupra mediului privat, pentru că scăderea puterii de cumpărare a celor din sistemul public se va reflecta în scăderea cifrei de afaceri tot ale celor din mediul privat. În plus, toți cei care aparțin de mediul privat – patroni și angajați, deopotrivă - au nevoie și au dreptul să pretindă servicii publice fără de care nu pot trăi; au nevoie de medici și spitale; au nevoie de școli și profesori pentru copiii sau nepoții lor; au nevoie de polițiști și gardieni publici să le apere liniștea și proprietățile; au nevoie de magistrați la care să-și caute și să-și obțină dreptatea. Or, cine poate crede, chiar din mediul privat fiind, că recente amputări de venituri ale salariaților din sistemul bugetar nu se vor reflecta într-o scădere a nivelului acestor servicii publice, în creșterea tentației spre corupție, în blocaje birocratice și administrative pe la diverse instituții, în amplificarea infraționalității și tâlhăriei la drumul mare?

„Cancerul bugetar” este clientela portocalie

Financiar, miza acestor două măsuri radicale, referitoare la salarii și pensii, o constituie o sumă de cca. 3 miliarde de euro. Nu intrăm aici în calcule și detalii, dar atât reprezintă diferența de 2,3% din PIB dintre un deficit prognozat de 9,1%, față de unul acceptat, de 6,8%.

Nu credem că suma în sine reprezintă o dificultate pentru o țară ca România, atât de mare încât trebuie să impunem cele mai drastice tăieri din Europa. Această sumă a fost doar pretextul pentru Traian Băsescu de a opera ceea ce el a numit „cancerul din buget”. În viziunea lui antisocială, antipopulară și, deloc în ultimul rând, antinațională, salariile profesorilor, medicilor, militarilor, polițiștilor, ca și pensiile muncite ale oamenilor reprezintă un „cancer pe buget”.

Această viziune trebuie respinsă categoric, prin votul nostru, al parlamentarilor României. Asemenea costuri n-au cum să reprezinte un „cancer bugetar”. **Cancerul bugetar se află în cu totul altă parte.** Se află în jaful de la Ministerul Dezvoltării Durabile, despre care vorbea deunăzi dna ministru Udrea. Se află în prețurile pe km de drum asfaltat pe care le plătește dl ministru Berceanu, de 4-5 ori mai mari în comparație cu alte țări. Se află în toate achizițiile publice încredințate soțiilor de primari PDL ori mamelor octogenare de senatori PDL.

Despre acest adevărat cancer al bugetului, pe care-l reprezintă achizițiile publice, guvernul tace mâlc în proiectul său de lege, dintr-un motiv simplu: acela de a nu deranja interesele, portofelele și „tabla împărțirii” pe care o practică clientela politică a actualilor guvernanți.

Autorul real și moral al acestui proiect de lege, Traian Băsescu, vorbea despre „stat clientelar”, aruncând anatema asupra persoanelor care s-au pensionat anticipat sau pe caz de boală. Încă o încercare de ostilizare a unor oameni împotriva altora. Este evident că oamenii aflați în această situație nu pot să fie considerați „clienții propriilor bani”, ai contribuțiilor sociale plătite din buzunarul lor, o perioadă mai scurtă sau mai lungă de timp, pentru asigurarea de sănătate și pentru pensii.

Pensionarii n-au cum să devină „clienții” propriilor contribuții bănești! Oamenii au dreptul să decidă conform propriei voințe sau stări de sănătate când anume încetează să mai fie activi în câmpul muncii și să se pensioneze. Din acel moment, ei nu pretind decât să primească de la stat pensia cuvenită, mai mare sau mai mică, potrivit contribuțiilor pe care le-au plătit sau potrivit legii pe baza căreia s-au pensionat.

Nu statul, ca instituție și subiect de drept, este clientelar; după cum nici Constituția, în sine, nu poate fi clientelară. Clientelar poate fi doar un regim politic care administrează treburile statului, cum este cazul actualului regim politic din România. Aici se află localizată tumoarea malignă care secătuieste vloga bugetului – în regimul politic clientelar care căpușează veniturile bugetare.

Dictatura cu repetiție

Stimați colegi, ne îngăduim să vă semnalăm faptul, inimaginabil într-o societate normală, că Articolul 53 din Constituție a ajuns să fie invocat pentru a doua oară în 8 luni, de data asta ca motivare pentru **restrângerea dreptului la muncă, reducerea veniturilor obținute din muncă și reducerea pensiilor.**

Articolul 53 din Constituție prevede următoarele:

(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei

publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) *Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.*

Pentru a evita explicațiile prezumtive la care va recurge dl Emil Boc, facem noi, pe scurt, o scurtă prezentare a împrejurărilor în care acest Guvern își justifică propria incapacitate prin apelul la situațiile cu totul excepționale – război, dezastru naturale, sinistru etc. - prevăzute de Constituție.

În **septembrie 2009**, Guvernul Boc 1 și-a angajat răspunderea pe un proiect de lege prin care, printre altele, s-a interzis cumulul între salarii și pensii și s-a proclamat obligativitatea suspendării contractelor de muncă pe o durată de 10 zile (concedii fără plată obligatorii).

Anunțând acum noua ediție a măsurilor sale „anticriză”, premierul Emil Boc a folosit absolut aceeași motivare ca și la legea pentru care și-a asumat răspunderea acum 8 luni: „*Aceste date de natură financiară, precum și prognozele efectuate de autoritățile abilitate în domeniu conturează imaginea unei crize economice profunde, care poate pune în pericol stabilitatea economică a României și, prin aceasta, ordinea publică și siguranța națională.*”

Trecem peste confuzia pe care premierul Emil Boc o face invocând, în motivarea legilor sale, **siguranța națională**, în timp ce Art.53 se referă la un cu totul alt concept, și anume cel de **securitate națională**, dar acesta e doar un amănunt premierul Boc, profesor în Drept constituțional.

Expunerea de motive din mai 2010 reia prin **copy - paste** pe aceea din **septembrie 2009**, privind aplicabilitatea Art.53 din Constituție.

În 2009, prin presiuni, a fost obținută o decizie de constituționalitate a legii pentru ca altfel judecătorii ar „pune în **pericol stabilitatea economică a României și, prin aceasta, ordinea publică și siguranța națională.**” Decizia Curții Constituționale nr. 1414/4 noiembrie 2009, respinge excepția de neconstituționalitate a aplicării art.53 dar, menționează: “Se impune subliniat însă faptul că **de esența legitimității constituționale a restrângerii exercițiului unui drept sau al unei libertăți este caracterul excepțional și temporar al acesteia.** Într-o societate democratică, regula este cea a exercitării neîngrădite a drepturilor și libertăților fundamentale, restrângerea fiind prevăzută ca excepție, dacă nu există o altă soluție pentru a salvagarda valori ale statului care sunt puse în pericol. **Este sarcina statului să găsească soluții pentru contracararea efectelor crizei economice, printr-o politică economică și socială adecvată. Diminuarea veniturilor personalului din autoritățile și instituțiile publice nu poate constitui, pe termen lung, o măsură proporțională cu situația invocată de inițiatorul proiectului de lege. Dimpotrivă, eventuala intervenție legislativă în sensul prelungirii acestei măsuri poate determina efecte contrarii celor vizate, în sensul tulburării bunei funcționări a instituțiilor și autorităților publice.**”

Prin urmare, în sinteză, Decizia Curții Constituționale, pe care se bazează acum Guvernul, precizează:

1. „restrângerea unor drepturi este prevăzută ca excepție”, dar Guvernul Boc o transformă deja în regulă;
2. „statul are obligația de a găsi soluții de contracarare a crizei”, dar Guvernul Boc se dovedește incapabil de așa ceva;
3. diminuarea veniturilor, operată deja „nu poate constitui o măsură pe termen lung”, dar Guvernul Boc deja o repetă, agravând-o prin extinderea formei și duratei de aplicare, generalizare socială și profunzimea amputării de venituri;
4. „prelungirea unor măsuri de acest tip poate determina efecte contrarii celor vizate, în sensul tulburării buneii funcționări a instituțiilor publice”, afirmă Curtea Constituțională, fapt ce confirmă că actualele măsuri ale Guvernului sunt o **cauză** a tulburării ordinii publice și siguranței naționale, și nu **efectul** existenței acesteia.

Stimați colegi,

Având în vedere repetiția de mijloace la care recurge Guvernul, în numai 8 luni de zile, întrebarea legitimă care ne-o punem este ce se va întâmpla dacă, prin aceste măsuri, condiția de reducere a deficitului bugetar nu va fi îndeplinită? În acest caz, soluția “salvatoare” a lui - ați ghicit, același Emil Boc 1,2,3,4,5 - va fi din nou, restrângerile de drepturi în temeiul art.53 din Constituție! Ne facem datoria să tragem de aici, de la înalta tribună a parlamentului, un serios semnal de alarmă asupra unor perspective politice extrem de îngrijorătoare.

Îngrijorarea noastră pornește de la faptul că invocarea siguranței naționale într-o reglementare guvernamentală de natură economică – o reglementare, de altfel, catastrofală, ce se dorește a fi impusă cu forța – reprezintă **un precedent extrem de periculos**, pentru evoluții ulterioare ce trebuie să stârnească de pe acum o preocupare serioasă a tuturor forțelor interesate de menținerea caracterului democratic al statului român.

În legătură cu faimosul Art.53 din Constituție, am putea spune nu că siguranța națională și ordinea publică pot să justifice măsurile luate de guvern; situația este exact pe dos: **aceste măsuri sunt cele care pun în pericol ordinea publică și siguranța națională! Aceste măsuri și nu altceva au scos oamenii în stradă! Aceste măsuri au iradiat o stare generală de nemulțumire și de protest în întreaga țară!** Deci, guvernul ar trebui să-și aplice Articolul 53 în primul rând sieși! **Măsurile propuse de guvern sunt cele care pun în pericol ordinea publică și siguranța națională! De ce Guvernul Boc nu a făcut referire la art. 47 din Constituție?**

Proiectul de lege aflat în discuție exprimă în mod tragic eșecul acestui Guvern, abandonarea interesului public și a Constituției. **Este pentru prima dată după 1990 când românii le scad, practic, toate veniturile nete câștigate până în prezent.** Dacă până acum cetățenii se confruntau cu eventualele întârzieri de creștere a salariilor și veniturilor, începând cu luna iunie, banii primiți vor fi mult mai puțini.

Decizia acestui guvern nu a fost una de aplicare a unor măsuri de dezvoltare economică și protecție socială, ci a vizat exclusiv diminuarea veniturilor angajaților din sectorul bugetar și a pensiilor celor mulți, în scopul unor economisiri de fonduri menite să suplinească jaful instituționalizat al unor miniștri, aflați în diferite anchete ale instituțiilor statului.

Cheltuielile cu achizițiile publice au rămas neatînse, pentru a se perpetua dijma și zeciuala boierească, astfel încât potențaii să-și păstreze privilegiile obținute și nivelul de trai cu care s-au obișnuit.

Proiectul Guvernului are în vedere o reducere drastică a veniturilor nete din sistemul public și a pensiilor, fără să se facă nicio referire la modul în care poate fi absorbit de economia reală personalul disponibilizat din sectorul public.

Proiectul ignoră complet căile redirecționării forței de muncă către economia reală, funcțională, și mediul de afaceri, singurele care sunt capabile să susțină locuri de muncă și să producă venituri la bugetul de stat.

Legea propusă de Guvernul Boc 3 este nu numai injustă, dar și **distructivă pentru societatea românească pe termen lung**. Ani de zile s-au făcut eforturi pentru ca în administrația publică să fie cooptați tineri cu studii de specialitate, capabili să promoveze politici publice eficiente. Ani de zile s-a urmărit profesionalizarea angajaților bugetari și s-au derulat programe pentru creșterea productivității muncii în sectorul public. În cadrul acestor măsuri, s-a avut în vedere inclusiv acordarea unei salarizări corespunzătoare calității muncii prestate.

În redactarea Proiectului acestei legi a fost ignorat de la bun început principiul fundamental în baza căruia o persoană este remunerată în orice stat de drept: corelarea performanței profesionale cu veniturile salariale. Or, ceea ce reușește să facă acum Guvernul Boc 3 este să arunce întregul sistem public cu douăzeci de ani în urmă. Pentru că, în urma aplicării acestei legi, vom asista la **degradarea serviciilor dedicate cetățeanului**, ne vom confrunta cu **ghîșee publice aglomerate** și cu un **tratament din partea funcționarilor pe măsura banilor primiți**. Legea va însemna, de fapt, distrugerea administrației publice, iar taxele și impozitele din ce în ce mai mari – pentru că majorarea lor, din toamnă, este deja este prefigurată - vor reprezenta biruri pentru ineficiență.

Guvernul Boc a ales să împartă sărăcia în România, dar și aceasta în mod inechitabil, fiind neputincios să promoveze politici economice care să producă prosperitate.

În România guvernată de Cabinetul Boc, nu mai este răsplătită performanța profesională și nici efortul în muncă. Nu contează profesionalismul, pentru că oricum ești încadrat într-o grilă strâmtă. Nu contează dacă muncești peste program, pentru că oricum orele suplimentare nu sunt plătite!

Prin adoptarea acestui proiect de lege, Guvernul ignoră principiul solidarității sociale, atât de necesar pe perioadă de criză economică. Dimpotrivă, prin acest act normativ, Guvernul Boc 3 încurajează nemulțumirile sociale, promovează discriminarea între diversele categorii de salariați, dovedește o atitudine contrară intereselor majorității societății românești.

Într-o sinteză a caracteristicilor ce țin de procedura adoptării acestui proiect de lege, se impun următoarele constatări:

1. **Proiectul de lege nu a întrunit consensul partenerilor sociali.** Dovadă în acest sens stau controversile pe care le-a născut, protestele sistematice și zilnice din toată țara și din partea tuturor categoriilor sociale, inclusiv organizarea unei greve generale. Invitarea post-factum la

consultări și dialog public cu principalele categorii socio-profesionale afectate a fost doar o scenetă de imagine, nimic din doleanțele fundamentale ale partenerilor sociali nefiind preluat în textul legii. Guvernul nu a ținut cont de absolut nicio propunere sau soluție primită din partea sindicatelor și patronatelor, a cadrelor didactice și medicale, a magistraților, a specialiștilor și partidelor politice. Am încercat și noi, separat sau alături de reprezentanții acestor categorii, să îmbunătățim proiectul propus, dar Guvernul nu a ținut cont nici de această dată de amendamentele primite de la parlamentari, ceea ce denotă același **dispreț la adresa puterii legislative... judecătorești... cetățenești.**

2. Faptul că a stârnit atât de multe controverse, dispute și nemulțumiri, nu înseamnă că este o lege bună, ci, mai degrabă, o **lege proastă, o lege care impune arbitrariul.** Domnul prim-ministru Emil Boc uită că, **în cazul unor legi complexe, este nevoie de dezbateri și de consens în cadrul societății și, mai ales, de o dezbateri parlamentară serioasă.**
3. Angajarea răspunderii Guvernului într-o singură zi pentru 2 proiecte de lege este o procedură neconstituțională, pentru că încalcă art.114 din Legea fundamentală a României. **Știm cu toții că domnul Boc are cunoștințe precare de drept constituțional, guvernele pe care le-a condus stabilind recordul de acte normative declarate neconstituționale de Curtea Constituțională.**
4. Textul legii demonstrează modul haotic în care s-a elaborat, neprofesionalismul, incompetența și incapacitatea Guvernului de a înțelege sistemul public din România și de a-l organiza. **Suntem pentru reformarea sistemului public din România,** dar nu la modul brutal în care ni-l impune Guvernul Boc 3: incoerent, inconsecvent, discriminatoriu și incompetent. Și nu în orice condiții – prin sărăcirea românilor, pentru bifarea relației cu FMI ori prin pulverizarea solidarității sociale.
5. Ignorând toate argumentele oferite de toți vectorii sociali – patronate, sindicate, partide politice, specialiști independenți - și în lipsa unor proceduri credibile de consultare publică pentru elaborarea și fundamentarea programului de măsuri, Guvernul Boc 3 a avut în vedere ca **singurul criteriu** respectat în prezentul proiect de lege să fie **cel clientelar:** nu ne atingem de achizițiile publice și de cumpărăturile la vreme de criză, ci doar tăiem din salarii și pensii. **„Luăm de la popor, dăm la clientelă”** – acesta este sensul real al măsurilor propuse de Guvern! Acest tip de politică nu are ce căuta în lumea democratică din România Uniunii Europene.
6. Legea restabilirii echilibrului bugetar **instituționalizează jaful din buzunarul românilor.** Sărăcirea populației României a devenit politică de stat, ignorând cetățeanul, care este pus în situația de a munci la fel de mult, dar pe bani mai puțini. Practic, salariații instituțiilor publice **muncesc un trimestru pe gratis,** iar pensionarii sunt obligați **să cedeze pensia pe 2 luni,** doar pentru că așa vrea un guvern iresponsabil.
7. Potrivit art.114 din Constituția României, guvernul își poate angaja răspunderea în fața Camerei Deputaților și a Senatului în ședință comună „asupra unui program, a unei declarații de politică generală sau a unui proiect de lege.” Cadrul legal este clar și, cel puțin de această dată, nu lasă loc la interpretări. Poate fi vorba de un program, o declarație de politică generală sau un proiect de lege. În schimb, Guvernul Boc 3 a venit în fața Parlamentului cu 2 proiecte de lege, pentru care și-a angajat răspunderea într-o singură zi. Prin acest demers, făcut cu ignorarea totală a prevederilor legale, **PDL a minimizat încă o dată rolul Parlamentului, scurtcircuitând activitatea legislativă.** În situația creată, deputații și senatorii sunt obligați să asculte cumiți indicațiile Guvernului, care riscă să devină în scurt timp literă de lege. **Prin angajarea răspunderii, guvernul a eliminat orice posibilitate de dezbateri și de**

îmbunătățire a proiectului de lege, ca urmare a respingerii majorității amendamentelor înaintate de către parlamentari.

Stimați colegi,

Dacă raportăm prestația politică, în ansamblu, a actualului Executiv și performanța individuală a fiecărui ministru în domeniul politicilor publice la timpul scurs de la instalarea la putere, dar, mai ales, la promisiunile și angajamentele făcute de PDL în fața națiunii, în decembrie 2009, împreună cu Traian Băsescu, concluzia este una singură: avem de-a face cu cel mai incompetent și neperformant Guvern pe care l-a avut România vreodată! În pofida timpului relativ scurt de când s-a (re)instalat la putere, Guvernul Boc 3 a continuat opera edițiilor sale anterioare, accentuând criza multiplă pe care a provocat-o în România: economică, socială, politică și morală.

1. Criza economică, despre care se știa încă de la finele anului 2008, nu a fost în niciun fel contracarată prin măsuri guvernamentale care să-i sprijine pe cei loviți. Actualul Guvern nu reușește să inițieze și să aplice programe coerente de măsuri împotriva crizei economice și financiare ce afectează România, lăsând tot greul acestei crize pe umerii cetățenilor. Aceasta în condițiile în care legea în discuție nu va afecta doar veniturile categoriilor menționate în cuprinsul ei, ci va avea efecte la nivelul întregii economii. Am aflat nu o dată, prin vocea președintelui Traian Băsescu că, de fapt, sarcina Guvernului și a domniei sale nu a fost aceea de a scoate România din criză. Adevărata miză a actualului regim a fost, luni în șir, numai lupta pentru putere, pentru care partidul prezidențial a mobilizat energii nebănuite, a mințit și a încurajat vrajba între oameni, a numit și a conectat clientela politică la instituțiile statului și la fondurile publice, a pus între paranteze Constituția - toate acestea pentru ca domnul Băsescu să obțină al doilea mandat de președinte.

Din cei 18 ani care au trecut de la primele alegeri constituționale din 1992, PD a fost la putere timp de 10 ani, adică mai mult de jumătate! Iar în ultimii 6 ani, România s-a aflat sub stăpânirea președintelui-jucător. În timp ce Guvernul se ocupa cu epurările politice din întreaga administrație locală și centrală se împărțeau posturi și se „ungea” clientela politică cu funcții și demnități (e cunoscută „noaptea cuțitelor lungi”, din 1 spre 2 octombrie anul trecut), România reală se prăbușea cu fiecare zi care trecea: 700.000 șomeri, peste 100.000 de firme mici și mijlocii închise sau suspendate din cauza impozitului minim, spitale în care oamenii nu-și mai găsesc vindecarea, din cauza lipsei de medicamente.

Siguranța cetățeanului este pusă în pericol, fie că vorbim de o creștere fără precedent a infraționalității, fie că vorbim de trenuri care deraiază aproape zilnic, fie că vorbim de aservirea interesului cetățeanului de către o corupție din ce în ce mai agresivă ori de o justiție paralizată.

În loc să caute soluții viabile de relansare și susținere a economiei reale, Guvernul Boc 3 a preferat să pună gaj România pentru un împrumut împovăraător de la FMI, care a adus o datorie de 2.500 de euro pe capul fiecărui salariat. Iar banii s-au evaporat, precum apa turnată în nisip, fără niciun efect asupra economiei reale. Acum, cetățenii acestei țări se văd puși în situația cumplită de a lupta pentru supraviețuire, pentru găsirea unor soluții de a-și achita impozitele și taxele tot mai mari, ratele și creditele la bănci, pentru a plăti, de fapt, factura realegerii lui Traian Băsescu în funcția de președinte.

2. Criza socială, generată de măsuri de austeritate luate haotic, **condamnă categoriile cu venituri mici și foarte mici la o luptă pentru supraviețuire, la care nu au fost forțate nici chiar în timp de război.**

Reducerea cu 15% și a pensiilor de 4 milioane, și a celor de 100 milioane, arată disprețul și nepăsarea față de soarta a milioane de români. Cei cu pensii și salarii foarte mari își vor reduce din consumul de lux, dar cei cu venituri mici sunt condamnați la mizerie și foamete. Rata mortalității va crește, oamenii vor fi tot mai bolnavi și mai apăsăți de grija zilei de mâine. Ruptura socială dintre cei cu venituri mari și cei cu venituri mici se va accentua. **Depresia individuală se poate transforma ușor într-o depresie colectivă, care poate avea forme de manifestare violente.** Iar trauma socială va fi adânc înrădăcinată în toate comunitățile din România.

România nu poate ieși din criza economică punând povara acesteia pe umerii celor mai săraci dintre cetățenii săi. O națiune nu poate fi nici puternică nici sănătoasă dacă mulți dintre membrii săi sunt condamnați la mizerie, disperare, foamete și, pas cu pas, la moarte, în timp ce clientela portocalie, asemenea unor „pisici îmbuibate”, huzurește pe banii publici. În timp ce țara sărăcește, averile celor de la putere cresc rapid și nesimțit.

3. Criza politică a atins apogeul spre sfârșitul anului trecut, când goana pentru găsirea celei mai bune căi de fraudare a alegerilor prezidențiale a devenit singura prioritate a Guvernului. Partidul-stat PDL a subordonat întreaga activitate din administrație, inclusiv pe plan extern, obiectivului realegerii lui Traian Băsescu. Dacă Traian Băsescu a trebuit să câștige, nimic nu a fost prea puțin pentru acest scop: nici sutele de mii de șomeri și nici regresul unei economii fragile. În plină criză economică, în cabinetul Boc 95% era politică electorală și 5% administrație clientelară, după cum mărturisea chiar un membru al Cabinetului.

Atitudinea sfidătoare, arogantă și opacă a guvernanților față de cei mulți a aruncat România cu mulți ani în urmă, îndepărtând oamenii de politică și epuizând încrederea lor în autoritatea publică. Plătitorul de taxe și impozite, cel asupra căruia se răsfrâng erorile unui Guvern de incompetenți, este mult mai preocupat de însănătoșirea mediului economic și de siguranța zilei de mâine pentru propria familie. Mascarada, cirul și manipulările la care recurge actuala putere nu mai interesează pe nimeni, singura reacție a oamenilor fiind una de dezgust, care se răsfrânge, din păcate, asupra întregii clase politice.

4. Criza morală este cu siguranță cel mai cumplit efect care a lovit populația României în urma guvernării Băsescu-Boc. Până acum, cetățeanul român mai avea o speranță: indiferent de cât de greu i-ar fi fost din punct de vedere economic, indiferent de cât de scârbit ar fi fost de scandalurile politice, știa că este protejat de legile unui sistem democratic. Dar președintele-jucător a transformat România întreagă în parcul său de distracții, răsucind și contorsionând într-un *montagne-russe* amețitor legea fundamentală și aruncând în tunelul groazei pe milioanele de cetățeni din această țară. Șmecheria a fost înălțată la rang de politică publică, minciuna plină de seninătate a devenit principala cale de comunicare politică, iar eludarea legii este privită ca o virtute și abilitate personală. Guvernul actual a pus sub semnul întrebării funcționarea unor instituții fundamentale ale statului, le-a discreditat și le-a furat autoritatea.

În acest timp s-a mai petrecut un lucru grav pentru democrația românească. Într-un mod fără precedent și deosebit de periculos pentru corpul națiunii române, în total dispreț față de români, **puterea executivă se subsumează, mai nou, doar Palatului Cotroceni. Primul-ministru a oferit pe tavă președintelui României Guvernul pe care îl conduce, reușind să-l șteargă din paginile Constituției, de la capitolul Putere executivă.** Traian Băsescu a devenit purtătorul de cuvânt al Guvernului României, cel care intervine pe o piață liberă și care dă lecții tuturor: analiștilor economici, Bursei de Valori, instituțiilor financiare și chiar Băncii Naționale. Inclusiv legea pe care o discutăm acum în Parlament a fost anunțată încă de pe 6 mai a.c., tot de președintele Traian Băsescu, ale cărui prețioase indicații Guvernul actual doar le transpune fără crâcnire în practică, fără discernământ și fără vreo ezitare. **În răstimpul de când au fost instalate la putere, toate edițiile Guvernului Boc s-au legitimat doar în fața președintelui Băsescu și în favoarea acestuia, și nu cum este normal și constituțional, în fața Parlamentului și pentru interesele celor pe care ar trebui să-i reprezinte: milioanele de cetățeni români.**

Propagandiștii puterii insinuează că moțiunea de cenzură votată aici, în 13 octombrie anul trecut, ar fi lăsat țara fără guvern și, vezi doamne, din acest motiv s-ar fi adâncit criza economică... Dar aceleași tonomate uită să explice motivul pentru care Traian Băsescu a refuzat să desemneze atunci, imediat, premierul independent propus de cea mai largă și legitimă coalțiție parlamentară!

Traian Băsescu a refuzat să ia o asemenea decizie echidistantă și constituțională în primul rând pentru că vrut să lase butoanele banilor publici în mâinile propriei clientele, spre a-și plăti datoriile din campania electorală și a satisface interesele clientelei politice și ale camarilei cotroceniste. Credem că acest a fost adevăratul motiv, pentru care, sfidând votul de cenzură dat de Parlament, șeful direct al miniștrilor PDL și migratorilor politici, Traian Băsescu, le-a oferit pe tavă, din nou, cașcavalul guvernării, în formula Boc 3, ce sperăm să dăinuie doar până astăzi. În al doilea rând, pentru ca un guvern competent să nu poată constata jaful făcut în anul 2009 de clientela PDL.

Încrederea națiunii în Guvern a dispărut

Acest proiect de lege este justificat de Guvern ca făcând parte din birul moral pe care guvernării l-au angajat în fața Fondului Monetar Internațional. **Dar trebuie să amintim că nu FMI a propus aceste măsuri!** FMI a fixat doar o țintă de reducere a deficitului bugetar și a pretins ca toate măsurile respective să fie cu adevărat întemeiate și acceptate de către beneficiarii lor. Or, decizia asumării răspunderii pentru această lege a fost luată chiar dacă proiectul a generat ample proteste, la nivelul tuturor categoriilor socio-profesionale de bugetari.

Proiectul Legii de restabilire a echilibrului bugetar introduce în România cel mai mare grad de conflict și de contestare din ultimii 15 ani. Niciodată un Guvern care a intenționat să angajeze răspunderea nu a avut o ripostă mai solidă din partea unor categorii profesionale, din partea sindicatelor, a unei largi părți a societății.

Niciodată un proiect de lege nu a fost mai contestat ca acum. Și, cu toate acestea, Guvernul a ales să ignore vocea societății și să își ducă la îndeplinire demersul, ca și cum el ar viza persoane care nu locuiesc în această țară.

Actualului guvern i-a fost frică de o dezbatere transparentă, în care să capteze soluții venite dinspre toate direcțiile societății, dinspre sindicate, dinspre patronate, dinspre partidele de opoziție - pentru că ar fi încălcat directivele de la Cotroceni.

Dacă actuala putere crede că tăierea salariilor și a pensiilor este singura soluție corectă în pofida tuturor vocilor dinspre opoziție și dinspre societate, de ce oare n-a organizat domnul președinte Traian Băsescu un referendum pe această temă, tot cu numai două întrebări, ca și acela din toamna trecută? Ar fi trebuit să consulte Poporul și românii dacă sunt de acord cu scăderea salariilor și, a doua întrebare, cu scăderea pensiilor!

Sau când a hotărât să îndatoreze România, în numai câteva luni, cu peste 30 miliarde euro, caucionând viitorul atâtor generații, n-a mai fost cazul să organizeze referendum național, prin care să consulte Poporul și românii dacă sunt de acord cu această imensă povară?!

Cum este posibil să nu-ți pese ce haos produci și să te lauzi că ai curaj să faci o lege care va avea ca efect reformarea statului și a instituțiilor, când toată societatea îți spune că ai ales drumul cel mai prost, cel mai nepriceput, cel mai demagogic și incorect față de cei circa 1,4 milioane de salariați bugetari și de alte circa 5,5 milioane pensionari?

Ceea ce trebuie subliniat încă o dată este faptul că până și instituții internaționale precum FMI și-au dovedit surprinderea în fața măsurilor propuse de Guvernul Boc 3. În mediile internaționale se discută deja despre faptul că **politicile de protecție socială nu sunt mofturi populiste**. Această criză economică impune statelor naționale necesitatea de a adopta măsuri prin care să minimizeze efectele crizei la nivelul populației, al consecințelor sociale. Dacă dorea să se racordeze la spiritul dominant pe plan internațional, Guvernul României avea obligația să identifice și să promoveze acele măsuri capabile să scoată România din criză cât mai repede și cu un cost social cât mai mic pentru cetățenii acestei țări.

Măsurile anticriză trebuie să-și regăsească corespondent în realitatea fiecărei economii. Guvernul Boc 3 ar fi trebuit să ia în calcul nu doar cerințele formulate pe hârtie de o instituție aflată în cealaltă parte a lumii, ci și problemele reale ale economiei românești, la care este obligat să găsească soluții concrete și imediate. Eterna invocare a cerințelor FMI – fără de care se spune că nu ne-am mai putea împrumuta de pe piețele internaționale – nu dovedește decât incapacitatea Guvernului Boc 3 de a genera politici proprii de combatere a crizei economice, care să minimizeze efectele acesteia asupra nivelului de trai al cetățenilor români.

Constatăm, în concluzie, că acest guvern a ales încă o dată să afecteze interesele majorității cetățenilor acestei țări, protejând interesele propriei clientele politice, abonată la achizițiile publice ale ministerelor.

Chirurgul măcelar

Stimați colegi,

Măsurile de austeritate decise de Guvern nu sunt măsuri anticriză; ba, așa cum sunt concepute, pot accentua recesiunea și chiar stopa o redresare de durată și solidă a statului român.

Sunt măsuri ale disperării, simpliste și din topor, elaborate pe genunchi, după ce guvernul a descoperit că nu-i poate păcăli pe reprezentanții FMI. **Economiști de reputație internațională, practicieni în politicile globale au avertizat, însă, că astfel de măsuri, care lovesc în puterea de cumpărare, ar putea accentua recesiunea.**

În disperare de cauză și cu spectrul Greciei în față, cabinetul Emil Boc și Traian Băsescu au procedat cam ca niște clone ale doctorului Ciomu, adică au tăiat masiv, doar-doar opresc hemoragia. E ca și cum unui bolnav de cancer, ca să păstrăm metafora prezidențială, doctorul i-ar extirpa doar o mică bucățică din tumoră și i-ar tăia, în compensație, câte o bucată din celelalte organe. Ai cancer la stomac? Nu contează, scoatem o bucată din plămâni, una din rinichi, una din sân, una din prostată, până scoatem gramajul tumorii ce trebuia îndepărtată.

În schimb, nu vor fi atinse achizițiile publice, în spatele cărora se ascunde clientela ce livrează de la telefoane, la suporturi de hârtie igienică și șosete sau laxative la prețuri astronomice. Pentru clientelă, pentru ginerele lui Vasile Blaga sau soția lui Cristian Poteraș, pentru Puiu Popoviciu și familia extinsă a lui Radu Berceanu nu s-a inventat austeritatea nici măcar acum.

Se prăbușește economia dacă tăiem achizițiile publice, căci statul e cel mai mare cumpărător de pe piață, se apără Sebastian Vlădescu. Nu se prăbușește nimic dacă guvernul va finanța doar lucrările ce au termen de finalizare 2010, ori dacă toate hârtiile și pixurile achiziționate nu vor costa mai mult decât întreaga sumă investită în economia reală, dacă toate contractele cu statul nu vor fi adiționate sistematic cu 50%, limita maximă admisă de lege. Nu s-ar prăbuși decât clientela!

Nu există vreun motiv de încredere că actualul executiv va face ce trebuie. De pildă, chiar prin conținutul scrisorii de intenție, Guvernul atestă că nu se va atinge de cheltuielile cu achizițiile publice.

Cu alte cuvinte, pentru că are un număr prea mare de funcționari clientelari, câte doi-trei directori pe același post la nivel local și central, inutili și bugetofagi, dar la care nu-l lasă inima să renunțăm, pentru că are o clientelă prea flămândă, pentru că are familii mari și prieteni mulți, cu buzunare foarte largi, PDL preferă să tăie de la doctorii și așa prost plătiți și prea puțini, și de la profesorii cărora anul trecut le garanta lefuri cu 50% mai mari, și de la funcționarii care lucrează pe la ghișee și sunt, într-adevăr, necesari și adesea suprasolicitați, să mai taie de la mame și de la puținii pensionari cu stagiul complet de cotizare și pensii mici.

Guvernul promite că aceste măsuri de austeritate vor dura până la 31 decembrie. Poate. Dar, la cum arată acum lucrurile, este foarte probabil ca România să se blocheze, iar presiunea socială să devină insuportabilă. Poate atunci va înțelege și Traian Băsescu faptul că un chirurg incompetent, cam necinstit și în care pacientul nu mai are niciun strop de încredere, nu are absolut nicio șansă să-l vindece de cancer, dar îl poate ucide.

Stimați colegi,

Înainte de a concluziona, repetăm ceea ce este foarte clar din punctul nostru de vedere:

Reducerea salariilor pentru 1,4 milioane de bugetari cu 25% începând cu luna iunie, este neconstituțională pentru că drepturile salariale sunt stabilite prin legi și ca urmare a negocierilor libere, democratice, concretizate în Contractele Colective de Muncă, semnate înregistrate la structurile Ministerului Muncii. Încălcarea lor este un grav atentat la adresa libertăților cetățenești, respectarea legilor din domeniul salarizării și dialogului social liber pe o piață a muncii democratică;

Reducerea pensiilor cu 15%, începând cu luna iunie, pentru toți cei 5,7 milioane de pensionari români, este un act abuziv, nelegal și neconstituțional. Reducerea pensiilor este total în afara oricărui principiu de drept într-un stat democratic. Pensia este un drept de asigurare socială și nu un drept de asistență socială. Pensia s-a câștigat în baza unui contract de asigurare socială încheiat cu sistemul de asigurare socială public obligatoriu garantat de stat. A reduce pensia ca drept de asigurare socială pe motiv că temporar sistemul, este în criză economică, pe fondul reducerii veniturilor este un abuz grav. În acest sens s-a pronunțat clar în mai multe situații similare și Curtea Constituțională a României, afirmând că pensiile în plată nu pot fi diminuate. Orice acțiune în instanță a pensionarilor va fi câștigată de aceștia, iar daunele materiale și morale vor fi suportate cu costuri suplimentare tot de statul român, din bugetul de stat, din banii contribuabililor români. Pentru acest motiv, Guvernul Boc, trebuie să fie demis;

Reducerea ajutoarelor de șomaj și a celorlalte drepturi sociale prevăzute în pachetul legislativ prin care Guvernul Boc își asumă răspunderea este un grav atentat la siguranța socială a celor mai nevoiași cetățeni români, beneficiari de drepturi sociale, care prin reducerea lor nu vor mai avea mijloacele materiale necesare întreținerii lor și a familiilor lor. Statul este dator conform Constituției să-și protejeze cetățenii, cu atât mai mult în perioade de criză economică. Propunând aceste reduceri majore pentru cele mai vulnerabile categorii de cetățeni, beneficiari de indemnizații de șomaj și alte drepturi de protecție socială se încalcă articolul 41 „Munca și protecția socială” și articolul 47 „Nivelul de trai” din Constituția României.

Stimați colegi,

Pentru toate motivele prezentate mai sus am depus prezenta moțiune de cenzură, singurul instrument democratic care va pune opreliște unei legi arbitrare, prin care se oficializează jaful din buzunarul oamenilor, și unui Guvern incompetent, care ignoră interesele majorității populației.

Dar, domnule Boc, vă faceți vinovat nu numai de incompetență. **Principala acuză pe care v-o aducem este cea de disoluție a autorității statului. Ați blocat instituții, ați încălcat legile țării, v-ați bătut joc de reguli. Aveți o singură viziune: asigurarea, cu orice preț, a supremației lui Traian Băsescu.** V-ați transformat în argatul celui care împinge spre haos România, pe care o considerați moșia Președintelui. Cetățenii români nu sunt iobagii dumneavoastră! Nu ne regăsim în mentalitatea de slugă pe care o ațișți în fața domnului Băsescu.

Prin formula de susținere la care ați recurs, nu aveți legitimitatea de a conduce România, iar miniștrii dumneavoastră nu mai pot emite pretenția să reformeze sectoare importante în numele cetățenilor români. Guvernul dumneavoastră – care este al lui Traian Băsescu și nu al cetățenilor - este incapabil să conducă țara într-o asemenea perioadă de criză și să răspundă interesului public.

Stimați colegi de la PDL, UDMR și UNPR!

Fiecare dintre dvs. va trebui să meargă acasă, în fața celor care v-au ales, să le explicați că singura soluție pe care o aveți este să le tăiați pensia câștigată prin muncă și salariile. Va trebui să vă asumați aceste măsuri, dacă această moțiune de cenzură nu va reuși. Și vă asigurăm că vom transmite, fiecare dintre noi, tuturor cetățenilor României că autorii sărăciei și mizeriei în care veți îngropa România sunteți dumneavoastră.

Astăzi aveți posibilitatea legală, democratică de a de a tăia nodul gordian al acestei guvernări ilegite și compromise, aveți șansa de a vota pentru o moțiune de cenzură îndreptată împotriva unei legiferări ce scade veniturile directe ale peste 7 milioane de oameni. Sunt măsuri care, indirect, vor atinge aproape 15 milioane de români și vin din partea unui Guvern evident incompetent, care nu-i mai reprezintă pe români. Aveți șansa de a abandona tipul de politică conflictuală și machiavelismul impus de la Cotroceni, slujirea unui singur om și a proiectelor sale personale.

Stimați guvernanți!

Când vocea națiunii vă spune foarte clar că sunteți pe un drum greșit, când oamenii împărțiți și învrăjbiți, profesori, cadre medicale, magistrați, funcționari publici, pensionari, sindicalști, vă spun același lucru – că nu le mai apărați interesele –, când e limpede că nu mai aveți susținerea celor pentru care chipurile vă întruniți la Palatele Cotroceni și Victoria și în numele cărora vă ridicați salariile, indemnizațiile și comisioanele de succes, atunci **aveți o singură soluție: să vă dați demisia și să plecați acasă!** Așteptăm acest gest care ar trebui să izvorască din bun simț și din onoare, din respectul față de cetățeni! **Nu ați făcut acest lucru până acum pentru că nu aveți aceste valori, ciolanul puterii este mult prea tentant și prea important pentru partidul dumneavoastră.**

Această moțiune de cenzură nu este doar o formă de luptă parlamentară. Mai mult decât oricând – nu este o formalitate! **Este singura șansă pe care milioane de pensionari și de salariați o au pentru a nu se afunda în sărăcie.**

Răspunderea pentru măsurile aberante de austeritate revine, desigur, în primul rând președintelui Traian Băsescu și Guvernului Emil Boc, însă răspunderea finală aparține celor 471 de parlamentari. Fiecare dintre cei 471 de parlamentari este responsabil în fața națiunii, a celor care i-au acordat încrederea și, *ultima ratio*, a conștiinței fiecărui deputat și senator.

România se află în fața unei opțiuni majore: fie este aruncată într-o criză socială și economică și mai profundă, prin adoptarea legilor propuse de Guvern, fie Cabinetul Emil Boc este demis, deschizându-se calea pentru găsirea altor soluții politice, economice și sociale. Alegerea este clară, chiar dacă ea poate fi dificilă pentru parlamentarii care compun arcul guvernamental.

Partidul Social Democrat, împreună cu sindicatele, cu partenerii din opoziție, având în spate dorința a milioane de cetățeni ai României, îi cheamă pe toți parlamentarii să voteze această moțiune de cenzură pentru a putea privi cu demnitate în ochii națiunii. „Colaboraționism” sau „Demnitate responsabilă” sunt cele două opțiuni. Absenteismul înseamnă lașitate.

Azi, avem șansa cu toții de a ne pune în slujba oamenilor care ne-au votat și ne-au desemnat uninominal să le reprezentăm interesele în Parlament. Cine votează în favoarea Guvernului Emil Boc sprijină continuarea prăduirii națiunii de către clientela de partid. Cine votează împotriva Cabinetului Emil Boc este alături de cetățenii României.

Vă cerem așadar să votați împotriva acestor tăieri și pentru o nouă șansă pentru România.

Inițiatorii acestei moțiuni au prezentat deja un plan de măsuri alternative. Deja, considerăm că este nevoie de o altă abordare, de un nou contract social, de o viziune care să aibă în prim plan locurile de muncă. E nevoie de o nouă soluție pentru dezvoltarea României. E nevoie de un nou model, care să stimuleze creșterea economică pentru bunăstarea tuturor cetățenilor. **E nevoie de stimularea economiei pentru a se reveni la o creștere economică susținută și la o distribuire echitabilă a beneficiilor acesteia.**

Un nou contract social trebuie să aibă la bază dialogul dintre toate vocile importante ale societății. Pentru aceasta, trebuie plecat de la construcția unui alt guvern, unul format din oameni competenți și capabili să inspire încredere. E nevoie de încredere din partea oamenilor într-un nou guvern și într-un plan cinstit care poate scoate țara din criză. Și e nevoie de competență din partea unui guvern care are ca scop modernizarea societății și eficientizarea unui stat care, în ultimii ani, a fost deturnat de la scopul său social. Articolul 47 din Constituție prevede că “Statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent”.

Însă, pentru a începe un nou drum, pentru a se da o speranță milioanei de români care sunt speriați de ziua de mâine, este nevoie ca astăzi moțiunea de cenzură să treacă.